

Ένα άγιο...ρουσφέτι. Ποιο; "Ταις πρεσβείαις της Θεοτόκου, Σώτερ σώσον ημάς" και την Πατρίδα μας.

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

Βλέποντας και ακούγοντας, στην Αγία Σοφιά, αυτόν τον αχρείο ισλαμιστή, με το λευκό “σεμεδάκι” στην παλαβή κεφάλι του, τον Ερντογάν, να είναι γονατιστός, να διαβάζει προσευχές και να συμμετέχει με την γνωστή, μωαμεθανική ψευτοκατάνυξη, στο ανόμημά του, σκέφτηκα το πώς αντιμετωπίζουν οι ημέτεροι πολιτικοί την μόνη αληθινή Πίστη μας.

(Και πόση διαφορά παρατηρείς στα πρόσωπα των οπαδών του Μωάμεθ και των πιστών του Χριστού! Από την μια, στην “προσευχή” της Παρασκευής, κατάρες, βλοσυρό, γεμάτο μίσος βλέμμα και τρίξιμο δοντιών και από την άλλη “αγαπάτε τους εχθρούς ημών”, πρόσωπα, μετά την Θεία Λειτουργία, χαρούμενα, με ξεχείλισμα αγάπης.

Στο τζαμί ο ιμάμης, να αφιονίζει τους οπαδούς, ανεμίζοντας το ξίφος του Ισλάμ. Στο ναό ο ιερέας, να ευλογεί τους πιστούς, με τον σταυρό του Χριστού).

Δεν θυμάμαι ποτέ να άκουσα Έλληνα πρωθυπουργό, να ομολογήσει ότι είναι Χριστιανός Ορθόδοξος. Να εκστομίσει στο βήμα της Βουλής μια φράση που ακούγεται από απλούς ανθρώπους, όταν τους κυκλώνουν, “ώσπερ μέλισσαι κηρίον”, οι κίνδυνοι και οι δυσκολίες της ζωής. “Έχει ο Θεός”. “Η Παναγία να βάλει το χέρι της”. “Με την βοήθεια του Θεού θα τα καταφέρουμε”. Ποτέ!!

Δεν είδα ποτέ Έλληνα πρωθυπουργό ή υπουργό, να προσέρχεται στην Θεία Λειτουργία, τις επετειακές ημέρες του Ευαγγελισμού ή του εορτασμού του “ΟΧΙ”, από νωρίς, όρθρου βαθέως, να εκκλησιαστεί σαν χριστιανός.

Καταφθάνουν στην δοξολογία, με τις καραμούζες και τα τύμπανα – εν χορδαίς και οργάνοις – να

ωρύνονται, αναγγέλλοντας την άφιξή τους, και με την ασθμαίνουσα κουστωδία τους να συμπεριφέρεται λες και βρίσκεται σε κέντρο διασκέδασης. Ποτέ!!

Δεν είδα ποτέ Έλληνα πρωθυπουργό ή και υπουργό να κάνει μετάνοιες σε μια εικόνα της Παναγίας ή σε μια λειψανοθήκη αγίου. Ποτέ!!

Ντρέπονται, δεν πιστεύουν σ' αυτό που είναι καύχημα και απαντοχή μας: η Εκκλησία του Χριστού. Είναι άθεοι, μασόνοι ή αδιάφοροι λόγω διαφθοράς και ηθικής κατάπτωσης.

Βλέπουν την πίστη του λαού σαν ένα μουσειακό κατάλοιπο, μια αξιοπερίεργη, γραφική εμμονή στο παρελθόν. Η Ορθοδοξία γι' αυτούς είναι θρησκοληψία και σκοταδισμός, όταν κυβερνά η αριστερόμυαλη ασημαντότητα ή κρατική επιχείρηση που φέρνει έσοδα, όταν προΐσταται ο νεοφιλελεύθερος κοτζαμπασιδισμός.

Άκουγα αυτές τις ημέρες τα σπαραξικάρδια, φαρισαϊκά μυξοκλάματα των τηλεοπτικών καναλιών για την “ιεροσουλία στην Αγία Σοφιά”. Μάλιστα. Μα η Μεγάλη Εκκλησία παραπέμπει στο Βυζάντιο, στην αυτοκρατορίας της Νέας Ρώμης – Κωνσταντινουπόλεως.

Άρα, εφ' όσον κλαίνε με μαύρο δάκρυ, παραδέχονται ότι είμαστε απόγονοι των Βυζαντινών, δικά μας ήταν για χρόνους και καιρούς τα κλέη των βυζαντινών. Δεν γίναμε κράτος και μετά έθνος, το Εικοσιένα, όπως διατείνεται η νεοταξική λέπρα των πανεπιστημίων. Οπότε...

Για χίλια εκατό χρόνια ακούγονταν στον ναό ψαλμωδίες και ύμνοι προς την Σοφία του Θεού. Γιατί; Διότι είχε αυτοκράτορες πιστούς, Χριστιανούς Ορθοδόξους, που καμάρωναν για την πίστη τους. Γι' αυτό επέζησε για τόσους αιώνες, θαύμα πραγματικό, η αυτοκρατορία. ” Σταυρός νικά”, διαλαλούσαν στις μάχες και συνέτριβαν στα στίφη των ασεβών.

Στην μόνη σωζόμενη υπογραφή του τελευταίου, μαρτυρικού αυτοκράτορα, Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, διαβάζουμε: “Κωνσταντίνος, εν Χριστώ τω Θεώ, πιστός βασιλεύς και αυτοκράτωρ των Ρωμαίων, ο Παλαιολόγος”.

Έτσι υπέγραφαν όλοι οι αυτοκράτορες. Πρώτα ομολογία πίστεως στον Χριστό και κατόπιν το περίοπτο αξίωμα.

Γράφει ο Κόντογλου: ” Απάνω στο Βυζάντιο ήταν γραμμένος ο λόγος του Παύλου: ο καυχώμενος, εν Κυρίω καυχάσθω. Όλες οι καρδιές, από τον βασιλιά ως τον πιο φτωχό καντηλανάφτη ή βαρκάρη ή στρατιώτη ή ξωχάρη, αυτά τα λόγια είχανε μέσα. Η προσευχή ήτανε η ζωή τους....

Ο Νικηφόρος Φωκάς έκανε κάθε μέρα την προσευχή του και στον πόλεμο φορούσε από μέσα, κάτω από τον θώρακά του, ένα παλιόρασο του θείου του Γεωργίου του εν Μαλεώ, που είχε αγιάσει, για να τον φυλάγει.

Ο Αλέξιος Κομνηνός, όποτε ήταν να πάγει σε καμιά εκστρατεία έβαζε τα πολεμικά του σχέδια κάτω από την αγία τράπεζα της Αγιά- Σοφιάς και όλη την νύχτα προσευχότανε γονατιστός απάνω στα σκαλοπάτια του ιερού και το πρωί έπαιρνε το σχέδιο που έβγαινε κάτω από το σκέπασμα της αγίας τράπεζας, γιατί πίστευε πως του το έδινε ο αρχάγγελος Μιχαήλ.

Ο Ιωάννης Τσιμισκής γονάτιζε σαν παιδί μπροστά στην αγία τράπεζα της Αγιά-Σοφιάς, παρακαλώντας με δάκρυα να του δώσει ο Θεός έναν φύλακα άγγελο, που να τον φωτίζει κατά τον πόλεμο.

Όσο σφίγγεται το Βυζάντιο από τους βαρβάρους, κι όσο η ψυχή υποφέρει και πονά, τόσο γυρίζει τα

μάτια κατά τον ουρανό.

Ο βασιλιάς Θεόδωρος Δούκας ο Λάσκαρις, συνέθεσε τον Μέγα Παρακλητικό Κανόνα στην Παναγία, που είναι γεμάτος από συντριβή, ταπείνωση και πίστη.

Ο Λέων ο Σοφός εποίησε τα εξαίσια Εωθινά, που ψάλλονται στον Όρθρο κάθε Κυριακή και ο γιος του Κωνσταντίνος εφιλοτέχνησε τα Εξαποστειλάρια”. (“Μυστικά άνθη”, σελ.97-98, εκδ.”ΑΣΤΗΡ”).

Ο Ιουστινιανός έγραψε τον θεολογικότατο ύμνο “ο μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού”. Ενώ είχε ιδρύσει 67 μοναστήρια μόνο μες στην Πόλη, γιατί ορθόδοξος σημαίνει φιλομόναχος και φιλακόλουθος.

Έχουμε αυτοκράτορες αγίους και πάνω από 10 αυτοκρατόρισες, αυγούστες, που κοσμούν το Συναξάρι της Εκκλησίας. Στην Αγία Σοφία πήγαιναν για προσευχή όταν κινδύνευε η αυτοκρατορία και όχι στην Μέρκελ ή στην διεθνή κοινότητα οι κυβερνήτες των Ελλήνων της Ρωμανίας. (Και η παρακμή ξεκίνησε όταν άρχισαν οι συμμορίες του Πάπα να λεηλατούν και να καταστρέφουν... σταυροφορικός. Μετά το 1204, πάλεψε η αυτοκρατορία μας, αλλά την έπνιξαν οι αντίχριστοι από Δύση και Ανατολή).

Στην νεότερη ιστορία μας να μνημονεύσουμε τον Καποδίστρια, που τον δολοφόνησαν έξω από τον ναό του αγίου Σπυρίδωνος στο Ναύπλιο, ώρα 6:35 π.μ.

Διάβαζε τον Εξάψαλμο ο κυβερνήτης, εκκλησιαζόταν συνεχώς, αληθής Ορθόδοξος Έλληνας. “Ο μόνος αντίπαλος που δύσκολα ηττάται είναι ο απόλυτα έντιμος άνθρωπος και τέτοιος είναι ο Καποδίστριας ” έλεγε ο Μέτερνιχ. Το 1811- ως ακόλουθος της ρωσικής πρεσβείας – ολόκληρη η αυστριακή αστυνομία τον παρακολουθεί μήπως ανακαλύψουν σκάνδαλα.

Εις μάτην, γιατί ενώ οι άλλοι διπλωμάτες έτρεχαν σε διασκεδάσεις και χαμαιτυπεία, ο Καποδίστριας πήγαινε σε ορθόδοξους ναούς να προσευχηθεί. Γι’ αυτό τον σκότωσαν....

Ο Καποδίστριας ήταν “βυζαντινός”, ταίριαζε απόλυτα στην απαρίθμηση του Κόντογλου με τους πιστούς αυτοκράτορες. Μετά από αυτόν ήρθε η ζοφώδης ξενοκρατία, κομματοκρατία και υποτέλεια που συνεχίζεται και έχει ενταθεί στις μέρες μας.

Και ας το γνωρίζουμε αυτό “Θεού πρόσωπο” το κράτος μας δεν θα δει, αν δεν αποκτήσει κυβερνήτες πιστούς εν Χριστώ τω Θεώ. Η Πατρίδα θα λάμψει, όταν ακούσουμε πρωθυπουργό της Ελλάδος, να ζητά ένα, και συγγνώμη για την φράση, ένα άγιο...ρουσφέτι. Ποιο; “Ταις πρεσβείες της Θεοτόκου, Σώτερ σώσον ημάς” και την Πατρίδα μας.

25.07.2020

Πηγή: www.antibaro.gr/